

NIEUWSBRIEF 18

Vrienden van Park Darwin

www.vriendenvanParkDarwin.nl - Facebook: @vriendenvanParkDarwin

Jun 2020

Woord vooraf

De afgelopen maanden moesten we zoveel mogelijk thuis blijven. Het openbare leven kwam stil te liggen. Juist nu bleek de Bloementuin van Darwin een uitkomst voor vele thuiswerkende buurtbewoners die er, vaak voor het eerst, naar binnen liepen en aangenaam verrast werden door het groen, de rust en de bloemenweelde. In deze nieuwsbrief meer tuinnieuws uit deze ongewone tijd.

Voorzitter Sonja beschrijft hoe er met improviseren en aanpassen kon worden doorgewerkt door bestuur maar vooral door de vrijwilligers. De tuin ligt er blakend bij!

Ook Maartje looft de inzet van de vrijwilligers. En ze beschrijft hoe we er steeds beter in slagen om de vormgeving van de tuin naar onze hand te zetten en alle plantgroepen van de 238 (!) soorten goed tot hun recht te laten komen.

Jan een interviewde een vrijwilliger van het eerste uur. Ook doet Jan verslag van zijn bevreedende tocht door de doodstille stad om bij enkele leden Nieuwsbrief 17 te bezorgen.

Zomer!

Tuinwerkdagen

Na de beperkingen door de coronacrisis wordt nu het oude werkschema weer gevolgd. Op de volgende dagen en tijden wordt er door vrijwilligers in de tuin gewerkt, altijd onder leiding van een tuincoördinator:

- maandag 09.00-12.30u
- woensdag 09.00-12.30u
- 1e en 3e zaterdag van de maand van 13.00-16.00u

Meld je ook aan als vrijwilliger, we hebben je hulp hard nodig. Gereedschap is aanwezig, je kunt zo aan de slag!

Openingstijden tuin

De tuin is elke dag open van 9-19u.
Vanaf 1 oktober van 9-17u.

Agenda

In verband met het Coronavirus zijn alle activiteiten in de tuin AFGELAST. Zodra er – binnen de mogelijkheden van de tuin – toch weer een evenement georganiseerd kan worden, krijgen de Vrienden hiervan bericht. De tuin is wel OPEN voor publiek, dus kom vooral genieten!

Vereniging Vrienden van Park Darwin

Je kunt op verschillende manieren Vriend zijn van de vereniging:

- **Leden** betalen €10 per jaar en kunnen meepraten en meebeslissen op de ledenvergaderingen.
- **Vrijwilligers** werken één of meer dagdelen per maand mee in het onderhoud van de tuin, altijd onder leiding van een tuincoördinator.
- **Donateurs** steunen de vereniging met een vrijwillige financiële bijdrage.
- **Belangstellenden** ontvangen alleen de nieuwsbrief.
- **Combinaties.** Een vrijwilliger is niet automatisch lid. Als je naast het meewerken in de tuin ook financieel wilt bijdragen en lid wilt worden, of als je als lid ook in de tuin aan de slag wilt, kun je dit opgeven bij anna@vriendenvanparkdarwin.nl. Als je als lid méér betaalt dan het lidmaatschap, ben je automatisch ook donateur.

Alle Vrienden ontvangen de nieuwsbrief.

Bankrekening: NL93 SNSB 0935 4092 54 t.n.v.
Vereniging Vrienden van Park Darwin, Amsterdam.

Van de voorzitter

door Sonja Vetter

Digitale jaarvergadering. Het is verheugend hoe goed alles is verlopen! Alle begrotingen en benoemingen zijn goedgekeurd en het bestuur kan weer een jaar met een gerust hart verder. Sommigen leden gaven ook nog een compliment!

Postcoronatijs? Totdat er een goed werkend vaccin is zullen we helaas nog met veel beperkende maatregelen moeten leven. In de afgelopen tijd hebben we een rooster gedraaid met iedere dag in de tuin werken door onze tuiniers die zich hiervoor moesten opgeven. Dat was nieuw. Maar het is fantastisch gelukt: zowel de tuiniers als de coördinatoren zijn er stipt geweest en de tuin ligt er prachtig bij.

Evenementen. Die waren er niet. Dat was rustig maar aan de andere kant missen we ook het contact met onze leden die bij onze Open Dagen massaal van de partij zijn. Het enige dat we nu nog gaan doen is met ongeveer een tiental mensen vlinders tellen bij de Nationale Vlindertelling die op 25 juli op de rol staat. Het is nog onzeker of we in september onze Boekettendag gaan organiseren. Vorig jaar kwamen er 300 mensen op af en dat is gezien de omvang van de tuin onverantwoord om te laten doorgaan. De paden zijn te smal om de 1.5 meter afstand goed in acht te nemen. We beraden ons.

Bestuur. Op zaterdag 13 juni hebben we afscheid genomen van Jos Brouwer als penningmeester van het bestuur. Zoals aangekondigd zal Joke Jansen Schoonhoven hem opvolgen. Met een kleine groep van bestuur en coördinatoren hebben we op 1.5 m bij elkaar gezeten, genoten van drankjes en hapjes, en Jos uitgezwaaid in de veilige wetenschap dat hij als coördinator blijft. Jos was bij de bouw van het tuinhuis onmisbaar en was het contact tussen het bestuur en de diverse aannemers. Het bestuur is Jos heel erg erkentelijk voor het vele werk dat hij gedaan heeft en heeft hem hiervoor ook een cadeau overhandigd dat aansluit bij zijn grote hobby: vogels kijken. Gelukkig dat hij als coördinator doorgaat zodat we hem niet verliezen in de tuin.

Tuinhuis. Inmiddels zijn de sleuven rond het tuinhuis gegraven, de kunststof platen neergelaten die het tuinhuis moeten behoeden voor verzakking wanneer de bodem bevriest. Nu nog een groen sedum dak en zonnepanelen en de transitie van de afdeling Groen naar de afdeling Vastgoed en het tuinhuis kan geopend worden.

Tot slot. De tuin is nu op zijn allermooist en ik raad iedereen aan: kom hem nu bezoeken! Het is, onder dankzegging aan iedereen die er zo trouw in werkt, een feest voor alle zintuigen.

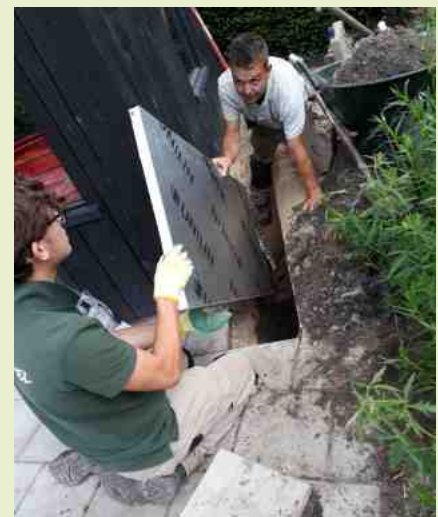
Afstand houden, ook in de koffiepauze

Anderhalvemeter afscheidsborrel voor Jos

Jos kreeg een speelgoedkijker en een 'snip' als symbolische bijdrage voor een nieuwe verrekijker

Isolatieplaten worden ingegraven langs de randen van het tuinhuis

Wat staat waar in de tuin?

door Maartje der Kinderen

Een onverwacht gevolg van de corona uitbraak was dat we dit voorjaar bijzonder intensief in de tuin gewerkt hebben. Eerst met slechts twee tuiniers tegelijk, later met drie en weer later met vijf, maar wel door de hele week heen, bij elkaar meer tuinwerkuren dan normaal. Met als resultaat dat de tuin er heel goed bij staat, met complimenten voor de onverdroten inzet van de tuiniers! Het was ook heerlijk om, met alles wat níet kon, wél buiten van het tuinwerk te kunnen genieten. Door het intensieve werken aan de tuin hebben we naast het gebruikelijke onkruid wieden en planten opbinden, ook de nodige aandacht kunnen besteden aan de plantencomposities in de borders.

Als tuinier ben je, naast het buiten de deur houden van planten die je niet wilt, vooral druk met scheidsrechteren tussen de planten die je zelf hebt gekozen. Wat je voor ogen staat is natuurlijk de ideale combinatie van planten zowel qua voorkomen als qua volume. Vooral bij dat laatste gaat het vaak mis. Van elkaar de ruimte gunnen is tussen planten geen sprake, Helianten en wilgenroosjes overwoekeren hun burens zonder aarzeling. Aan ons om weer wat definitie aan te brengen in uitgestrekte zonnebloem clusters en ingesloten Phloxen en Rodgersia's te ontzetten. Het lukt ons steeds beter om de planten die we hebben ook goed tot hun recht te laten komen op hun plek in de border. Soms moeten ze daarvoor verplaatst worden, dat hebben we tot in juni ook gedaan bv met het Japanse bloedgras dat door te veel schaduw niet meer rood kleurde. We voegen ook nieuws toe, kort en lang sporige akeleien, donkerbladige tuingeranium 'Espresso' en winterharde Begonia grandis 'Alba' bijvoorbeeld.

Cruciaal bij al dat vormgeven is weten wat je hebt, wat staat eigenlijk waar in de tuin? Ook dat krijgen we steeds beter in kaart. Onze soortenlijst telt nu 238 verschillende planten. En is groeiende door nieuwe introducties en doordat we al aanwezige planten op naam weten te brengen. We hebben de eerste basis plattegrond van de borders bij de ingang gemaakt, ter vervolmaking. Wat ook gaat helpen om grip te krijgen op de vele soorten in de tuin is dat we als tuincoördinatoren ieder twee 'eigen' borders gaan beheren. In detail weten wat waar staat gaat beter bij twee dan bij 16 borders. Onze kennis van de tuin groeit gestaag, een mooi tijdverdrijf voor regenachtige dagen.

Vrijwilliger aan het woord

Interview met Annelies Teunissen

door Jan Dijk

Annelies vertelt:

“Ook ik wilde de ‘vaste-plantentuin’ in het Darwin-plantsoen redden in 2017 toen gemeentelijk tuinman Jan vertrok. Men dacht aan sluiten en woningbouw – en zo ontstond de huidige vereniging uit een buurtinitiatief. Ben er dus vanaf het eerste begin bij. Had ambities maar ook een rustpunt nodig naast mijn drukke bezigheden en ben er gaan tuinieren. Ik woon vlakbij in een duplexwoning uit 1950, en heb zelf ook een klein tuintje dat ik goed bijhoud en waar ik de opgedane kennis uit de Darwintuin toepas.

Ik had eigenlijk de bestuursvergaderingen zullen notuleren; maar wie dat nu doet, doet dat lang niet slecht geloof ik. Notuleren heb ik namelijk veel gedaan: o.a. voor Stadsdeelraad Oost-Watergraafsmeer, Noord, Bos & Lommer en voor de Ouderen Advies Raad waar ik geregeld kom, en nog wel meer. Nu werk ik in de wijkzorg in Ouderkerk aan de Amstel. Mooi werk, tegenwoordig wordt er voor je op balkons geklapt.

Tuinieren heb ik van huis uit meegekregen, we hadden best een grote tuin en het is een passie die ik met mijn vader deel. Mijn ouders vermaken zich nu goed in hun bootje op de Nederlandse rivieren. In het buitenland trek ik ook meestal de natuur in, maar ook naar musea; vorig jaar nog naar het beroemde Bardomuseum in Tunesië en als padvinder trok ik mee de Rocky Mountains in. Samen met mijn partner, die iets met Curaçao heeft, bezocht ik er de Hato vlakte, een savannegebied.

Afgelopen jaren ook cursussen gevolgd gericht op natuur & milieu, over bijen en vogels en onlangs bij de VU over hoe de wereldbevolking te voeden in de toekomst. De deskundigen kunnen weinig positieve toekomstscenario's schetsen als het gaat om de leefbaarheid op onze aarde. Een reden temeer heel blij te zijn met dit stukje paradijs in Oost, de bloementuin staat er nu zo prachtig bij. Soms pak ik een boek en ga ik juist daar lezen. Het boek “Er staat een vrouw in de tuin”, over de rol van de vrouw in het Nederlandse landschap is een van mijn favorieten. Zaterdagmiddag om de week werk ik meestal in de bloementuin, maar sinds de coronacrisis ga ik ook met een groepje mee op de woensdagochtend een uurtje zwerfafval oppikken in Park Frankendael. Om de leefbaarheid in mijn buurt bekommer ik mij immers graag. Ik bezoek ouderen.

Ook leer je in de bloementuin nieuwe mensen kennen, met mijn favoriete medevrijwilliger ga ik er regelmatig op uit om nieuwe mooie (woon) plekken in de buurt te ontdekken. Er worden dan ook tekstjes over geschreven voor de website Vrienden van Watergraafsmeer. Voor onze tuin houd ik Facebook bij; wie wil er meehelpen en -denken over foto's, filmpjes en tekstjes schrijven?”

Zieke pissebed

We zien regelmatig pissebedden in de tuin. Het zijn vlijtige opruimers die leven van rottend hout en blad en zo bijdragen aan de koolstof- en stikstofkringloop. Pissebedden kunnen een paar jaar oud worden – als ze niet ziek worden of worden opgegeten door insecten of vogels.

Af en toe zien we een mooie blauwe pissebed, zoals deze op de foto hierboven, in april door Joke gespot en in de app-groep van de vrijwilligers gezet. Maartje wist dat zo'n blauwe pissebed ziek is, besmet met het **iridovirus**. De blauwe kleur wordt veroorzaakt door de weerkaatsing van het licht op de viruskristallen in het lichaam van de pissebed. Het is een veel voorkomend virus, genoemd naar de Griekse godin Iris – godin van de regenboog – en wordt ook wel regenboogvirus genoemd. Het geeft mooie kleur, maar helaas, het virus is dodelijk en besmettelijk. Een geïnfecteerde pissebed verzwakt en als hij eenmaal blauw wordt door ophopende virusdeeltjes zal hij snel dood gaan. En omdat pissebedden van dode dieren eten, ook soortgenoten, kan het virus zich verder verspreiden.

Dit speelde zich af midden in de corona pandemie, dus in de app-groep veroorzaakte de blauwe pissebed de nodige deining. Gelukkig is dit virus niet gevaarlijk voor de mens. . .

Gedicht

van Corrie Groen

weiland

Darwins tuin

Als kind heb ik
het weiland nog gekend
waar nu grote platanen groeien,
waar vroeger sloten waren
en nu wadi's zijn
waar in de opgehoogde tuin
vele soorten bloemen bloeien.
De tuin gevormd door noeste vlijt
bewerkt door vele handen
die in hun vrije tijd
snoeien, wieden, planten.

grote platanen

bewerkt door vele handen

Colofon

Aan dit nummer werkten mee: Jan Dijk, Joke Jansen
Schoonhoven, Corrie Groen, Maartje der Kinderen,
Anna Tomson, Sonja Vetter.
Redactie: anna@vriendenvanparkdarwin.nl

Post in tijden van corona

door Jan Dijk

Onze vereniging kent mensen zonder computer. Waarschijnlijk hebben ze gelijk. Ik ben zelf degene die de nieuwsbrieven bij hen in brievenbussen stopt. Zo ook tijdens het hoogtepunt van de coronacrisis. De lucht was staalblauw.

Een van de leden woont aan het Pentagon. Wat is dat toch voor straat? Gewoonlijk stuur ik hem over de post. Maar vandaag mooi eens niet; al zegt Mark steeds dat we thuis moeten blijven. Burgerlijke ongehoorzaamheid van mijn kant.

Op mijn ronde kwam ik via de Wibautstraat, waar ooit het Weesperpoortstation stond en een emplacement was en de Weesperpoort, en nu nog dito straat is, terecht bij de Zuiderkerk. Daar is een vijfhoekig bijna gesloten bouwblok. "Is dit het Pentagon?" "Welzeker; het straatnaambord wordt helaas altijd gestolen." Is er geen andere oplossing, denk je dan. Best lastig voor een postbode zonder ruimte-oriëntatie!

Onze stad deed me denken aan de bijzondere foto's uit de jaren 60 van de 19e eeuw. Wegens de lange sluitertijden – het was het begin van de fotografie - moest de straat toen helemaal leeg van mensen worden gemaakt om een plaatje te kunnen schieten. Dat zou nu heel gemakkelijk geweest zijn. Bijvoorbeeld op de wallen, waar het doodstil was. Het leek wel een stad na een catastrofe. Ik werd er somber van, hoe mooi het in de zon er ook uitzag. Ervan genieten kon ik niet, iemand als Maarten 't Hart waarschijnlijk wel. Ooit was het op zondag altijd zo. Dat was wel fijn. Tegen de Armeense kerk aan de Krom Boomssloot zag ik een voor mij nieuwe plaquette ter herdenking van de Armeense genocide in 1915, ook in het Armeens. Terug naar huis via de stille Plantage Middenlaan.

Er was nog een adres te doen in de Dapperbuurt. Ik zette mijn fiets neer tegen het hek van het Oosterpark en liep er door de Reinwardtstraat naar toe. In die straat was een verjaardag gaande met levende muziek; een versterkte gitaar met mooie liedjes. Ik mocht blijven luisteren. Iedereen hield zich aan de 1,5 meter. Wat een verrassing in de uitgestorven stad. Ik werd er even blij van.

Voor een kopje koffie (wist ik) reed ik even om langs Poesiat & Kater in het oude Dierenasyl met de opmerkelijke naam die puur toeval is. Als je het maar zelf binnen ophaalde! Op het buitenterras dronk ik het op. Ook dat een staaltje van burgerlijke ongehoorzaamheid. Alles leek even normaal. Kocht uit waardering 2 flesjes van hun heerlijke bier voor thuis. Zo had ik best een afwisselende en zonnige middag. Maar de crisis was nog lang niet voorbij.

